

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 23.1.2008
KOM(2008) 17 wersja ostateczna

2008/0014 (COD)

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie starań podejmowanych przez państwa członkowskie zmierzających do
ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do 2020 r. zobowiązań
Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych**

(przedstawiona przez Komisję)

{KOM(2008) 30 wersja ostateczna}
{SEK(2008) 85}

UZASADNIENIE

1. WPROWADZENIE

Ostatecznym celem Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, która została zatwierdzona w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 94/69/WE z dnia 15 grudnia 1993 r.¹ dotyczącą zawarcia Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), jest osiągnięcie stabilizacji stężeń gazów cieplarnianych w powietrzu na poziomie, który zapobiega groźnej antropogenicznej ingerencji w system klimatyczny.

Wspólnota wielokrotnie podkreślała, że aby realizacja tego celu była możliwa średni wzrost temperatury powierzchni ziemi w skali światowej nie powinien przekroczyć 2°C w stosunku do okresu sprzed epoki przemysłowej, co oznacza, że do 2050 r. globalne emisje gazów cieplarnianych należy ograniczyć o 50 % w stosunku do poziomu z roku 1990. Do ograniczenia poziomu emisji powinny przyczynić się wszystkie sektory gospodarki. Kraje rozwinięte powinny nadal przewodzić tej inicjatywie i zobowiązać się, że do 2020 r. ich wspólna redukcja emisji gazów cieplarnianych wyniesie 30 % w stosunku do poziomu z 1990 r.

Z tego względu Rada Europejska w trakcie spotkania w marcu 2007 r. wyraziła swoje poparcie dla wspólnotowego celu ograniczenia do 2020 r. poziomu emisji gazów cieplarnianych o 30 % w stosunku do poziomu z 1990 r. jako wkładu UE w globalne i kompleksowe porozumienie dotyczące okresu po roku 2012, pod warunkiem że inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnego obniżenia emisji, a bardziej zaawansowane gospodarczo kraje rozwijające się wniosą odpowiedni wkład na miarę swych zobowiązań i poszczególnych możliwości.

Rada Europejska podkreśliła również zaangażowanie UE w proces przekształcania Europy w gospodarkę o wysoko zrationalizowanym wykorzystaniu energii i niskim poziomie emisji gazów cieplarnianych i postanowiła, że do czasu zawarcia globalnego i kompleksowego porozumienia dotyczącego okresu po 2012 r. oraz bez uszczerbku dla swego stanowiska w negocjacjach na szczeblu międzynarodowym UE podejmuje stanowcze, niezależne zobowiązanie do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. o co najmniej 20% w porównaniu do 1990 r.

Aby do 2020 r. zrealizować w sposób efektywny pod względem kosztów ograniczenie o 20 % poziomu emisji gazów cieplarnianych należy wdrożyć dodatkowe polityki i środki tak, aby emisje gazów cieplarnianych pochodzące ze źródeł nieobjętych unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS)² ograniczyć do poziomów określonych w załączniku do niniejszej decyzji.

¹ Dz.U. L 33 z 7.2.1994, s. 11.

² Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, Dz. U. L 275 z 25.10.2003, s. 32. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2004/101/WE (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 18).

Wysiłek, jaki każde z państw członkowskich podejmuje, aby przyczynić się do realizacji zobowiązania w sprawie ograniczenia wspólnotowych emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. przez ograniczenie emisji gazów cieplarnianych pochodzących ze źródeł nieobjętych systemem EU ETS, powinien być określany na podstawie danych dotyczących poziomu emisji gazów cieplarnianych danego państwa w 2005 r., ponieważ są to najnowsze zweryfikowane dane dotyczące emisji gazów cieplarnianych.

2. ZAKRES: WKŁAD W OGRANICZENIE EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH Z SEKTORÓW NIEOBJĘTYCH SYSTEMEM EU ETS POZWALAJĄCY NA OSIĄGNIĘCIE DOCELOWYCH POZIOMÓW W SKALI UE

Niniejsza decyzja określa wkład poszczególnych państw członkowskich pozwalający na realizację w latach 2013-2020 wspólnotowego zobowiązania do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych ze źródeł nieobjętych dyrektywą 2003/87/WE (źródeł nieobjętych systemem EU ETS). Przewiduje ona ocenę ograniczenia emisji, jakie nastąpiło w wyniku jej wdrożenia. Promuje ona również elastyczność w realizacji starań na rzecz zmniejszenia emisji umożliwiając stosowanie poświadczonych redukcji emisji, które są rezultatem projektów realizowanych w ramach mechanizmu czystego rozwoju na podstawie art. 12 protokołu z Kioto oraz rezultatem działań na rzecz ograniczenia emisji z krajów trzecich.

Stosowanie przez państwa członkowskie ogólnounijnych środków poza systemem EU ETS przyczynia się do osiągnięcia celów każdego z państw członkowskich.

3. WSPÓLNY WYSIŁEK: RÓWNOŚĆ MIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI

Wysiłki państw członkowskich powinny opierać się na zasadzie solidarności pomiędzy nimi oraz potrzebie zrównoważonego rozwoju gospodarczego we Wspólnocie, z uwzględnieniem odpowiedniego dla każdego z państw członkowskich PKB na mieszkańca. W państwach członkowskich, w których w chwili obecnej PKB na mieszkańca jest raczej niski i w związku z tym należy oczekiwać jego szybkiego wzrostu, poziom emisji gazów cieplarnianych może wzrastać w porównaniu do 2005 r. Pomimo to wyznaczone cele stanowią ograniczenie dla emisji z tych państw członkowskich i nałożą na nie obowiązek podjęcia środków zmierzających do kontrolowania wzrostu emisji. Państwa członkowskie, w których obecnie PKB na mieszkańca jest stosunkowo wysoki, będą musiały zmniejszyć poziom emisji gazów cieplarnianych w porównaniu do 2005 r.

Aby zapewnić równy wkład państw członkowskich w wykonanie niezależnego zobowiązania Wspólnoty do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. o co najmniej 20 % w porównaniu do 1990 r., żadne z państw nie powinno być zmuszone do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. o więcej niż 20 % w porównaniu do poziomu emisji z 2005 r., jednocześnie jednak żadnemu z państw nie można pozwolić na zwiększenie emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. o więcej niż 20 % w porównaniu do poziomu z 2005 r.

Ograniczenia emisji gazów cieplarnianych powinny nastąpić w okresie 2013-2020. Wniosek ten pozwala państwom członkowskim na przenoszenie z kolejnego roku ilości odpowiadającej 2 % dopuszczalnego dla danego państwa członkowskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych. Ponadto, zgodnie z propozycją, te państwa członkowskie, które nie wyczerpały przyznanego im przydziału mogą przenieść nadwyżki redukcji emisji na rok następny.

4. WYKORZYSTANIE KREDYTÓW EMISJI POWSTAŁYCH W RAMACH PROJEKTÓW PROWADZONYCH W KRAJACH TRZECICH

W celu zapewnienia elastyczności przy realizacji zobowiązań przez państwa członkowskie oraz aby promować zrównoważony rozwój krajów trzecich, a w szczególności krajów rozwijających się, a także aby dać pewność inwestorom, Wspólnota powinna nadal, zanim jeszcze zostanie zawarte międzynarodowe porozumienie w sprawie zmian klimatu, uznawać kredyty powstałe w ramach projektów dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych w krajach trzecich. Wykorzystanie tych kredytów powinno być spójne z celem, zgodnie z którym UE ma przewodniczyć inicjatywie zmierzającej do zapobieżenia zmianom klimatu na świecie przez znaczne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych na swoim terenie, z celem pozyskiwania do 2020 r. 20 % energii ze źródeł odnawialnych, z polityką promowania bezpieczeństwa energetycznego UE oraz z polityką promowania innowacyjności i konkurencyjności UE.

Z tego względu państwa członkowskie powinny mieć możliwość wykorzystywania kredytów redukcji emisji gazów cieplarnianych będących wynikiem projektów realizowanych w ramach mechanizmu czystego rozwoju, które zostały wydane z tytułu redukcji uzyskanych w okresie 2008–2012 i jednocześnie są wynikiem takich projektów, które zostały zatwierdzone przez wszystkie państwa członkowskie w tym okresie. Państwa członkowskie powinny mieć również możliwość wykorzystania kredytów redukcji emisji wydanych z tytułu redukcji uzyskanych w ramach mechanizmu czystego rozwoju w wyniku realizacji takich projektów, które powstały po tym okresie, a które są kontynuacją projektów zarejestrowanych i wdrożonych w okresie 2008–2012 i jednocześnie są kontynuacją projektów zatwierdzonych przez wszystkie państwa członkowskie w tym okresie.

W ramach mechanizmu czystego rozwoju niewiele projektów zrealizowano w krajach najsłabiej rozwiniętych. Wspólnota wspiera sprawiedliwy podział projektów w ramach mechanizmu czystego rozwoju, również poprzez stworzenie światowego sojuszu na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym³. Należy zatem zagwarantować uznanie dla kredytów uzyskanych w wyniku realizacji projektów rozpoczętych po okresie 2008-2012 w krajach najsłabiej rozwiniętych w przypadku tych projektów, które zostały zatwierdzone przez wszystkie państwa członkowskie w latach 2008-2012. Kredyty te powinny być uznawane do 2020 r. bądź do czasu wygaśnięcia porozumienia ze Wspólnotą, w zależności od tego, które z tych dwóch wydarzeń przypadnie wcześniej.

W celu zapewnienia większej elastyczności, oraz aby promować zrównoważony rozwój krajów rozwijających się, należy umożliwić państwom członkowskim korzystanie z dodatkowych kredytów uzyskanych w wyniku realizacji wysokiej jakości projektów w ramach porozumień zawartych przez Wspólnotę z krajami trzecimi. Porozumienia takie mogą obejmować większą liczbę krajów. Jeśli nie zostanie zawarte międzynarodowe porozumienie w sprawie zmian klimatu, które określi ilości przyznane krajom trzecim, realizacja projektów wspólnych wdrożeń będzie niemożliwa po 2012 r. Jednak kredyty redukcji emisji gazów cieplarnianych uzyskane w wyniku realizacji tych projektów mogłyby być nadal uznawane na mocy porozumień z krajami trzecimi.

³ Komunikat Komisji do Rady i parlamentu Europejskiego - Stworzenie światowego sojuszu na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym pomiędzy Unią Europejską a ubogimi krajami rozwijającymi się, najbardziej narażonymi na skutki zmian klimatycznych. COM(2007) 540 wersja ostateczna, 18.9.2007.

Umożliwienie dalszego wykorzystywania przez państwa członkowskie kredytów uzyskanych w ramach mechanizmu czystego rozwoju jest ważne dla zapewnienia rynku dla tych kredytów po 2012 r. Aby zapewnić funkcjonowanie takiego rynku, oraz aby zapewnić dalsze redukcje emisji gazów cieplarnianych w UE, a zatem dalszą realizację celów Wspólnoty takich jak wykorzystanie odnawialnych źródeł energii, bezpieczeństwo energetyczne, innowacyjność i konkurencyjność, przedstawiono wniosek dotyczący przyznania państwom członkowskim prawa do wykorzystywania rocznie, do czasu zawarcia międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu, kredytów uzyskanych w wyniku realizacji projektów redukcji emisji gazów cieplarnianych w krajach trzecich, w wysokości do 3 % emisji ze źródeł nieobjętych systemem EU ETS w 2005 r. w każdym z państw członkowskich. Ilość ta odpowiada jednej trzeciej starań na rzecz zmniejszenia emisji w 2020 r. Każde z państw członkowskich powinno mieć prawo do przekazania niewykorzystanej części tego przydziału innym państwom członkowskim.

5. CO SIĘ ZMIENI W PRZYPADKU ZAWARCIA POROZUMIENIA MIĘDZYNARODOWEGO?

W takim przypadku Rada Europejska wyraziła swoje poparcie dla wspólnotowego celu ograniczenia do 2020 r. poziomu emisji gazów cieplarnianych o 30 % w stosunku do poziomu z 1990 r. jako wkładu UE w globalne i kompleksowe porozumienie dotyczące okresu po roku 2012, pod warunkiem, że inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnego obniżenia emisji, a bardziej zaawansowane gospodarczo kraje rozwijające się wniosą odpowiedni wkład na miarę swych zobowiązań i poszczególnych możliwości.

Po zawarciu przez Wspólnotę przyszłego międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu konieczne będzie dostosowanie dopuszczalnych poziomów emisji poszczególnych państw członkowskich w oparciu o nowe zobowiązanie do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych podjęte przez Wspólnotę i określone w tym porozumieniu. Całkowita ilość dodatkowych redukcji emisji gazów cieplarnianych konieczna do osiągnięcia tego bardziej ambitnego zobowiązania zostanie rozdzielona pomiędzy objęte systemem EU ETS i nim nieobjęte źródła emisji, przy czym oczekuje się, że źródła nieobjęte systemem EU ETS przyczynią się w takim samym stopniu do realizacji zobowiązania do ograniczenia emisji, w jakim przyczyniły się do realizacji podjętego przez Wspólnotę zobowiązania do ograniczenia emisji o co najmniej 20 % do 2020 r.

Aby każde z państw członkowskich mogło w sprawiedliwy sposób wziąć udział w realizacji tego dodatkowego ograniczenia emisji ze źródeł nieobjętych systemem EU ETS, każde z nich podejmie starania o ograniczenie emisji w stopniu proporcjonalnym do swojego udziału w ograniczeniu całkowitych emisji Wspólnoty ze źródeł nieobjętych systemem EU ETS na rok 2020 w ramach niezależnego zobowiązania Wspólnoty do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. o co najmniej 20 %.

Konieczne będzie również zwiększenie dopuszczalnych poziomów wykorzystania kredytów uzyskanych w wyniku realizacji projektów w krajach trzecich. Zwiększenie to powinno odpowiadać połowie dodatkowego wysiłku podjętego na rzecz zmniejszenia emisji w wyniku zawarcia porozumienia międzynarodowego. Po zawarciu w przyszłości międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu, państwa członkowskie powinny uznawać kredyty redukcji emisji pochodzące jedynie z tych krajów, które ratyfikują to porozumienie i przyjmą wspólne podejście.

6. SKUTKI ZMIANY ZAKRESU EU ETS

Wszelkim zmianom zakresu systemu EU ETS towarzyszą odpowiadające im zmiany w maksymalnych ilościach emisji ze źródeł objętych niniejszą decyzją.

7. MONITOROWANIE, SPRAWOZDAWCZOŚĆ, KONTROLA

W swoich rocznych sprawozdaniach przedstawianych na mocy art. 3 decyzji 280/2004/WE państwa członkowskie informują o rocznych emisjach powstałych w wyniku wdrożenia art. 3 oraz o wykorzystaniu kredytów zgodnie z art. 4. Do dnia 1 lipca 2016 r. państwa członkowskie przedstawią również uaktualnione sprawozdanie na temat przewidywanych postępów.

Komisja w swoim sprawozdaniu przedstawionym na mocy art. 5 ust. 1 decyzji 280/2004/WE ocenia, czy postępy są wystarczające, aby wypełnić zobowiązanie podjęte na mocy niniejszej decyzji.

Ocena ta uwzględnia postęp w zakresie polityk i środków Wspólnoty oraz informacje od państw członkowskich zgodnie z art. 3 i 5 decyzji 280/2004/WE.

Poczynając od 2013 r. sporządzana, co dwa lata ocena obejmuje także przewidywany postęp Wspólnoty i jej państw członkowskich w wypełnianiu swoich zobowiązań przyjętych na podstawie niniejszej decyzji.

Komisja sporządza sprawozdanie zawierające ocenę stosowania niniejszej decyzji. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie do dnia 31 października 2016 r., w miarę potrzeb wraz z wnioskami.

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie starań podejmowanych przez państwa członkowskie zmierzających do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do 2020 r. zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji⁴,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁵,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁶,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu⁷,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ostatecznym celem Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, która została zatwierdzona w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 94/69/WE z dnia 15 grudnia 1993 r.⁸ dotyczącą zawarcia Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), jest osiągnięcie stabilizacji stężeń gazów cieplarnianych w powietrzu na poziomie, który zapobiega groźnej antropogenicznej ingerencji w system klimatyczny.
- (2) W ostatnio wyrażonej na posiedzeniu Rady ds. Środowiska Naturalnego w dniu 5 listopada 2007 r. w Brukseli opinii Wspólnoty, aby realizacja tego celu była możliwa średni wzrost temperatury powierzchni ziemi w skali światowej nie powinien przekroczyć 2°C w stosunku do okresu sprzed epoki przemysłowej, co oznacza, że do 2050 r. należy ograniczyć globalne emisje gazów cieplarnianych przynajmniej o 50 % w stosunku do poziomu z roku 1990. Do ograniczenia poziomu emisji powinny przyczynić się wszystkie sektory gospodarki. Kraje rozwinięte powinny nadal przewodzić tej inicjatywie i zobowiązać się, że do 2020 r. ich wspólna redukcja emisji gazów cieplarnianych wyniesie 30 % w stosunku do poziomu z 1990 r.

⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁷ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁸ Dz.U. L 33 z 7.2.1994, s. 11.

- (3) Aby zrealizować ten cel, Rada Europejska w trakcie spotkania w dniach 8 i 9 marca 2007 r. w Brukseli wyraziła swoje poparcie dla wspólnotowego celu ograniczenia do 2020 r. poziomu emisji gazów cieplarnianych o 30 % w stosunku do poziomu z 1990 r. jako wkładu UE w globalne i kompleksowe porozumienie dotyczące okresu po roku 2012, pod warunkiem że inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnego obniżenia emisji, a bardziej gospodarczo zaawansowane kraje rozwijające się wniosą odpowiedni wkład na miarę swoich zobowiązań i możliwości.
- (4) Rada Europejska podkreśliła również zaangażowanie Wspólnoty w proces przekształcania Europy w gospodarkę o wysoko zrationalizowanym wykorzystaniu energii i niskim poziomie emisji gazów cieplarnianych i postanowiła, że do czasu zawarcia globalnego i kompleksowego porozumienia dotyczącego okresu po 2012 r. oraz bez uszczerbku dla swego stanowiska w negocjacjach na szczeblu międzynarodowym, Wspólnota UE podejmie stanowcze, niezależne zobowiązanie do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. o co najmniej 20 % w porównaniu do 1990 r.
- (5) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE⁹ ustanowiła system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, który obejmuje pewne sektory gospodarki. Aby do 2020 r. zrealizować w sposób efektywny pod względem kosztów ograniczenie o 20 % poziomu emisji gazów cieplarnianych wszystkie sektory gospodarki powinny uczestniczyć we wspomnianym ograniczaniu poziomu emisji. Państwa członkowskie powinny zatem wdrożyć dodatkowe polityki i środki starając się dalej ograniczyć emisję gazów cieplarnianych ze źródeł nieobjętych dyrektywą 2003/87/WE.
- (6) Wysiłek podejmowany przez każde państwo członkowskie powinien być określany na podstawie danych dotyczących poziomu emisji gazów cieplarnianych danego państwa w 2005 r. ponieważ jest to ostatni rok, dla którego dostępne są zweryfikowane dane dotyczące emisji gazów cieplarnianych.
- (7) Wysiłki państw członkowskich powinny opierać się na zasadzie solidarności między nimi oraz potrzebie zrównoważonego rozwoju gospodarczego we Wspólnocie, z uwzględnieniem odpowiedniego dla każdego z państw członkowskich PKB na mieszkańca. Należy zezwolić państwom członkowskim, w których w chwili obecnej PKB na mieszkańca jest raczej niski i w związku z tym należy oczekiwać jego szybkiego wzrostu, na zwiększenie poziomu emisji gazów cieplarnianych w porównaniu do 2005 r., jednak państwa te powinny ograniczyć wspomniany wzrost emisji gazów cieplarnianych, aby przyczynić się do realizacji podjętego przez Wspólnotę ogólnego zobowiązania do ograniczenia emisji. Państwa członkowskie w których PKB na mieszkańca jest stosunkowo wysoki powinny zmniejszyć poziom emisji gazów cieplarnianych w porównaniu do 2005 r.

⁹ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2004/101/WE (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 18).

- (8) Aby zapewnić równy wkład państw członkowskich w wykonanie niezależnego zobowiązania Wspólnoty, żadne z państw nie powinno być zmuszone do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. o więcej niż 20 % w porównaniu do poziomu emisji z 2005 r., jednocześnie jednak żadnemu z państw nie można pozwolić na zwiększenie emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. o więcej niż 20 % w porównaniu do poziomu z 2005 r. Redukcje emisji gazów cieplarnianych powinny odbywać się w okresie 2013-2020, a każde państwo członkowskie powinno mieć możliwość przenoszenia z kolejnego roku ilości odpowiadającej 2 % dopuszczalnego dla danego państwa członkowskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych zaś państwo członkowskie, którego emisje były poniżej tej granicy powinno mieć możliwość przeniesienia swojej nadwyżki ograniczenia emisji na następny rok.
- (9) W celu zapewnienia państwom członkowskim elastyczności przy realizacji swoich zobowiązań oraz aby promować zrównoważony rozwój krajów trzecich, a w szczególności krajów rozwijających się, a także aby dać pewność inwestorom, Wspólnota powinna nadal, zanim jeszcze zostanie zawarte międzynarodowe porozumienie w sprawie zmian klimatu, uznawać pewną ilość kredytów pochodzących z realizacji projektów dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych w krajach trzecich. Państwa członkowskie powinny zagwarantować, że ich polityka w odniesieniu do zakupu tych kredytów powoduje sprawiedliwy podział geograficzny projektów oraz wspiera osiągnięcie przyszłego międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu.
- (10) Z tego względu państwa członkowskie powinny mieć możliwość wykorzystywania kredytów redukcji emisji gazów cieplarnianych, które zostały wydane z tytułu redukcji uzyskanych w okresie 2008–2012 i jednocześnie są wynikiem typów projektów, które zostały zatwierdzone przez wszystkie państwa członkowskie w tym okresie. Państwa członkowskie powinny mieć również możliwość wykorzystywania kredytów redukcji emisji gazów cieplarnianych, które zostały wydane z tytułu redukcji uzyskanych w okresie 2008–2012 i wynikających z realizacji projektów, które zostały zarejestrowane i wdrożone w okresie 2008–2012 i są kontynuacją typów projektów („kategorii projektu”) zatwierdzonych przez wszystkie państwa członkowskie w tym okresie.
- (11) Bardzo niewiele projektów w ramach mechanizmu czystego rozwoju zrealizowano w krajach najsłabiej rozwiniętych. Zważywszy, że Wspólnota wspiera sprawiedliwy podział projektów w ramach mechanizmu czystego rozwoju, również poprzez stworzenie światowego sojuszu na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym¹⁰, należy zagwarantować uznanie dla kredytów uzyskanych w wyniku realizacji projektów rozpoczętych po okresie 2008-2012 w krajach najsłabiej rozwiniętych, w przypadku typów projektów, które zostały zatwierdzone przez wszystkie państwa członkowskie w latach 2008-2012. Kredyty te powinny być uznawane do 2020 r. bądź do czasu zawarcia porozumienia ze Wspólnotą, w zależności od tego, które z tych dwóch wydarzeń przypadnie wcześniej.

¹⁰ Komunikat Komisji do Rady i parlamentu Europejskiego - Stworzenie światowego sojuszu na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym pomiędzy Unią Europejską a ubogimi krajami rozwijającymi się, najbardziej narażonymi na skutki zmian klimatycznych. COM(2007) 540 wersja ostateczna, 18.9.2007.

- (12) W celu zapewnienia większej elastyczności, oraz aby promować zrównoważony rozwój krajów rozwijających się, należy umożliwić państwom członkowskim korzystanie z dodatkowych kredytów uzyskanych w wyniku realizacji projektów w ramach porozumień zawartych przez Wspólnotę z krajami trzecimi. Jeśli nie zostanie zawarte międzynarodowe porozumienie w sprawie zmian klimatu, które określi ilości przyznane krajom trzecim, realizacja projektów wspólnych wdrożeń będzie niemożliwa po 2012 r. Kredyty redukcji emisji gazów cieplarnianych uzyskane w wyniku realizacji tych projektów mogłyby jednak nadal być uznawane na mocy porozumień z krajami trzecimi.
- (13) Umożliwienie dalszego wykorzystywania przez państwa członkowskie kredytów uzyskanych w ramach mechanizmu czystego rozwoju jest ważne dla zapewnienia rynku dla tych kredytów po 2012 r. Aby zapewnić funkcjonowanie takiego rynku, oraz dalsze redukcje emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, a zatem dalszą realizację celów Wspólnoty odnoszących się do wykorzystania odnawialnych źródeł energii, bezpieczeństwa energetycznego, innowacji i konkurencyjności, proponuje się przyznanie państwom członkowskim prawa do wykorzystywania rocznie, do czasu zawarcia przyszłego międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu, kredytów uzyskanych w wyniku realizacji projektów redukcji emisji gazów cieplarnianych w krajach trzecich, w wysokości do 3 % emisji gazów cieplarnianych ze źródeł nieobjętych dyrektywą 2003/87/WE w 2005 r. w każdym z państw członkowskich. Ilość ta odpowiada jednej trzeciej starań na rzecz zmniejszenia emisji w 2020 r. Państwa członkowskie powinny mieć prawo do przekazania niewykorzystanej części tego przydziału innym państwom członkowskim.
- (14) Po zawarciu w przyszłości międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu, państwa członkowskie powinny uznawać kredyty redukcji emisji pochodzące jedynie z tych krajów, które ratyfikują to porozumienie i przyjmą wspólne podejście.
- (15) Należy co roku oceniać postępy we wdrażaniu zobowiązań na mocy niniejszej decyzji na podstawie sprawozdań przedkładanych na mocy decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 280/2004/WE z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i wykonania Protokołu z Kioto¹¹. Należy co dwa lata poddawać ocenie przewidywane postępy, a pełna ocena wdrożenia niniejszej decyzji powinna zostać przeprowadzona w 2016 r.
- (16) Wszelkim zmianom zakresu dyrektywy 2003/87/WE towarzyszą odpowiadające im zmiany w maksymalnych ilościach emisji ze źródeł nieobjętych wspomnianą dyrektywą.
- (17) Po zawarciu przez Wspólnotę międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu konieczne będzie dostosowanie dopuszczalnych poziomów emisji poszczególnych państw członkowskich w oparciu o nowe zobowiązanie do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych podjęte przez Wspólnotę i określone w tym porozumieniu, przy uwzględnieniu zasady solidarności między państwami członkowskimi oraz potrzeby zrównoważonego rozwoju gospodarczego we Wspólnocie. Należy zwiększyć ilość kredytów pochodzących z realizacji projektów dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych w krajach trzecich o maksymalnie połowę dodatkowego ograniczenia emisji ze źródeł nieobjętych dyrektywą 2003/87/WE.

¹¹ Dz.U. L 49 z 19.2.2004, s. 1.

- (18) Wspólnotowe rejestry ustanowione na mocy decyzji 280/2004/WE oraz główny zarządca wyznaczony na mocy art. 20 dyrektywy 2003/87/WE służą zapewnieniu dokładnego przetwarzania i księgowania wszystkich transakcji służących wdrożeniu niniejszej decyzji.
- (19) Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹². W szczególności należy przyznać Komisji prawo do przyjęcia, po zawarciu międzynarodowego porozumienia, środków dostosowujących dopuszczalne poziomy emisji państw członkowskich oraz środków w celu wykorzystania dodatkowych rodzajów kredytów pochodzących z projektów zgodnie ze wspomnianym porozumieniem oraz przyjęcia środków niezbędnych do kontroli transakcji przeprowadzanych na mocy niniejszej decyzji. Ponieważ środki te mają zakres ogólny i są przeznaczone do zmiany elementów innych niż istotne niniejszej decyzji i do jej uzupełnienia poprzez dodanie lub modyfikację nowych innych niż istotne elementów, powinny one zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (20) Ponieważ cele niniejszej decyzji, nie mogą zostać osiągnięte w zadowalający sposób przez państwa członkowskie działające indywidualnie, natomiast z uwagi na skalę i skutki działania mogą zostać lepiej zrealizowane na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1
Przedmiot

Niniejsza decyzja ustanawia zasady określania wkładu państw członkowskich w realizację w latach 2013- 2020 wspólnotowego zobowiązania do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych ze źródeł nieobjętych dyrektywą 2003/87/WE.

Artykuł 2
Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się definicje określone w art. 3 dyrektywy 2003/87/WE.

Ponadto „emisje gazów cieplarnianych” oznaczają emisje dwutlenku węgla (CO₂), metanu (CH₄), podtlenku azotu (N₂O), fluoropochodnych węglowodorów (HFCs), perfluoropochodnych związków węgla (PFCs) i sześćciofluorku siarki (SF₆) ze źródeł, wyrażone w równoważniku dwutlenku węgla, jak określono zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE.

¹² Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

Artykuł 3
Poziomy emisji na okres 2013-2020

1. Do czasu zawarcia przez Wspólnotę przyszłego międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu prowadzącego do ograniczenia poziomu emisji przekraczającego wymagane zgodnie z niniejszym artykułem, każde państwo członkowskie ograniczy do 2020 r. emisje gazów cieplarnianych ze źródeł nieobjętych dyrektywą 2003/87/WE o odsetek określony dla danego państwa członkowskiego w załączniku do niniejszej decyzji w odniesieniu do jego emisji w 2005 r.
2. Każde państwo członkowskie gwarantuje, z zastrzeżeniem ust. 3 i art. 4, że jego całkowite emisje gazów cieplarnianych w 2013 r. ze źródeł nieobjętych dyrektywą 2003/87/WE nie przekraczają średnich rocznych emisji gazów cieplarnianych tego państwa członkowskiego z tych źródeł w latach 2008, 2009 i 2010 jak zgłoszono i sprawdzono zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE i decyzją 280/2004/WE.

Każde państwo członkowskie, z zastrzeżeniem ust. 3 i art. 4, rocznie ogranicza wspomniane emisje gazów cieplarnianych w sposób linearny, aby zapewnić, że nie przekroczą one maksymalnego poziomu dla danego państwa członkowskiego w 2020 r. jak określono w załączniku.
3. W latach 2013-2019 państwa członkowskie mogą przenosić z kolejnego roku ilości odpowiadające 2 % dopuszczalnego poziomu emisji gazów cieplarnianych dla danego państwa członkowskiego. Jeśli emisje danego państwa członkowskiego są poniżej poziomu określonego w ust. 2, państwo to może przenieść swoje nadwyżki ograniczenia emisji na następny rok.

Artykuł 4
Wykorzystanie kredytów emisji z działalności w ramach projektów

1. Do czasu wejścia w życie przyszłego międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu państwa członkowskie mogą stosować następujące kredyty redukcji emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji swoich zobowiązań na mocy art. 3:
 - a) poświadczona redukcja emisji (CER) i jednostki redukcji emisji (ERU) wydawane w odniesieniu do redukcji emisji do dnia 31 grudnia 2012 r. w odniesieniu do typów projektów, które zostały zaakceptowane przez wszystkie państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE w okresie 2008-2012.
 - b) poświadczona redukcja emisji (CER) wydawana w odniesieniu do redukcji emisji od dnia 1 stycznia 2013 r. w ramach projektów, które zostały zarejestrowane w okresie 2008-2012 w odniesieniu do typów projektów, które zostały zaakceptowane przez wszystkie państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE w okresie 2008-2012.

- c) poświadczona redukcja emisji (CER) wydawana w odniesieniu do redukcji emisji osiągniętych przy projektach zrealizowanych w krajach najslabiej rozwiniętych w odniesieniu do typów projektów, które zostały zaakceptowane przez wszystkie państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE w okresie 2008-2012, do czasu ratyfikacji przez te kraje porozumienia ze Wspólnotą lub do 2020 r. w zależności od tego, które z tych dwóch wydarzeń przypadnie wcześniej.

Państwa członkowskie zapewniają, że ich polityka w odniesieniu do zakupu tych kredytów powoduje sprawiedliwy podział geograficzny projektów oraz wspiera osiągnięcie międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu.

2. W uzupełnieniu do ust. 1 i w przypadku opóźnienia przy zawieraniu międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu państwa członkowskie mogą, w celu wdrożenia swoich zobowiązań na mocy art. 3, wykorzystywać dodatkowe kredyty pochodzące z realizacji projektów dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych lub innej działalności związanej z redukcją emisji zgodnie z porozumieniami, o których mowa w art. 11a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE.
3. Po zawarciu w przyszłości międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu, państwa członkowskie mogą wykorzystywać jedynie CER z krajów trzecich, które ratyfikowały to porozumienie.
4. Roczne wykorzystanie kredytów przez każde państwo członkowskie zgodnie z ust. 1, 2 i 3 nie powinno przekraczać ilości równej 3 % emisji gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego ze źródeł nieobjętych dyrektywą 2003/87/WE w 2005 r.

Każde państwo członkowskie może przekazać niewykorzystaną część tej ilości innemu państwu członkowskiemu.

Artykuł 5 *Ocena postępów w realizacji zobowiązań*

1. W swoich rocznych sprawozdaniach przedstawianych na mocy art. 3 decyzji 280/2004/WE państwa członkowskie informują o rocznych emisjach powstałych w wyniku wdrożenia art. 3 oraz o wykorzystaniu kredytów zgodnie z art. 4.
2. Komisja w swoim sprawozdaniu przedstawionym na mocy art. 5 ust. 1 decyzji 280/2004/WE ocenia, czy postępy są wystarczające, aby wypełnić zobowiązanie podjęte na mocy niniejszej decyzji.

Ocena ta uwzględnia postęp w zakresie polityk i środków Wspólnoty oraz informacje od państw członkowskich zgodnie z art. 3 i 5 decyzji 280/2004/WE.

Poczynając od 2013 r. sporządzana co dwa lata ocena obejmuje także przewidywany postęp Wspólnoty i jej państw członkowskich w wypełnianiu swoich zobowiązań przyjętych na mocy niniejszej decyzji. Do dnia 1 lipca 2016 r. państwa członkowskie przedstawiają również uaktualnione sprawozdanie na temat przewidywanych postępów.

Artykuł 6
Zmiany mające zastosowanie w związku z zawarciem przyszłego międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu

1. Ustępy 2, 3 i 4 stosuje się po zawarciu międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu prowadzącego do obowiązkowych redukcji przekraczających ograniczenia emisji określone w art. 3.
2. Od roku zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1 wspólnotowe emisje gazów cieplarnianych ze źródeł nieobjętych dyrektywą 2003/87/WE w 2020 r. zgodnie z art. 3 ust. 1 zostaną dalej ograniczone o ilość równą całkowitemu dodatkowemu ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie ze wszystkich źródeł, do których międzynarodowe porozumienie zobowiązuje Wspólnotę, pomnożoną przez udział Wspólnoty w całkowitych redukcjach emisji gazów cieplarnianych na rok 2020, do których przyczyniają się państwa członkowskie poprzez ograniczenia emisji gazów cieplarnianych ze źródeł nieobjętych dyrektywą 2003/87/WE zgodnie z art. 3.
3. Każde państwo członkowskie przyczynia się do realizacji dodatkowego wysiłku Wspólnoty na rzecz ograniczenia emisji proporcjonalnie do swojego udziału w całkowitych emisjach Wspólnoty ze źródeł nieobjętych dyrektywą 2003/87/WE na rok 2020 zgodnie z art. 3.

Komisja wprowadzi zmiany do załącznika w celu dostosowania limitów emisji zgodnie z ust. 1. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej decyzji przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 9 ust. 2.

4. Państwa członkowskie mogą zwiększyć wykorzystywanie kredytów redukcji emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w art. 4 ust. 4 pochodzących z krajów trzecich, które ratyfikowały porozumienie, o którym mowa w ust. 1 i zgodnie z ust. 5 o maksymalnie połowę dodatkowej redukcji odbywającej się zgodnie z ust. 2.

Każde państwo członkowskie może przekazać niewykorzystaną część tej ilości innemu państwu członkowskiemu.

5. Komisja przyjmuje środki w celu zapewnienia możliwości wykorzystywania przez państwa członkowskie dodatkowych rodzajów kredytów pochodzących z projektów lub wykorzystywania przez państwa członkowskie innych mechanizmów utworzonych na mocy międzynarodowego porozumienia, stosownie do potrzeb.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej decyzji poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 9 ust. 2.

Artykuł 7
Rozszerzenie zakresu dyrektywy 2003/87/WE

Maksymalna ilość emisji zgodnie z art. 3 niniejszej decyzji dostosowywana jest zgodnie z ilością uprawnień do emisji gazów cieplarnianych wydanych zgodnie z art. 11 dyrektywy 2003/87/WE wynikającą ze zmiany zakresu źródeł objętych wspomnianą dyrektywą po ostatecznym zatwierdzeniu przez Komisję krajowych planów rozdziału na okres 2008-2012 zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE.

Komisja opublikuje dane liczbowe wynikające z tego dostosowania.

Artykuł 8
Rejestry i główny zarządca

1. Rejestry państw członkowskich utworzone zgodnie z art. 6 decyzji 280/2004/WE zapewniają prawidłowe księgowanie transakcji na mocy niniejszej decyzji. Informacje te są udostępniane opinii publicznej.
2. Główny zarządca wyznaczony na mocy art. 20 dyrektywy 2003/87/WE przeprowadza przez niezależny dziennik transakcji zautomatyzowaną kontrolę każdej transakcji na mocy niniejszej decyzji i, w stosownych przypadkach, wstrzymuje transakcje w celu zapewnienia, że nie ma żadnych nieprawidłowości. Informacje te są udostępniane opinii publicznej.
3. Komisja przyjmuje środki konieczne do wdrożenia ust. 1 i 2.

Środki te, mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej decyzji poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 9 ust. 2.

Artykuł 9
Komitet

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Zmian Klimatycznych powołany na mocy art. 9 decyzji 280/2004/WE.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając jej art. 8.

Artykuł 10
Sprawozdanie

Komisja sporządza sprawozdanie zawierające ocenę stosowania niniejszej decyzji. Komisja przedkłada wspomniane sprawozdanie, któremu w stosownych przypadkach towarzyszą wnioski, Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie do dnia 31 października 2016 r.

Artykuł 11
Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 12

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK
EMISJE GAZÓW CIEPLARNIANYCH PAŃSTW CZŁONKOWSKICH NA MOCY
ART. 3

	Ograniczenia emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie do 2020 r. w porównaniu z poziomami emisji gazów cieplarnianych w 2005 r. ze źródeł nieobjętych dyrektywą 2003/87/WE	Emisje gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie w 2020 r. wynikające z wykonania art. 3 (w mln ton równoważnika CO ₂)
Belgia	-15%	70954356
Bułgaria	20%	35161279
Republika Czeska	9%	68739717
Dania	-20%	29868050
Niemcy	-14%	438917769
Estonia	11%	8886125
Irlandia	-20%	37916451
Grecja	-4%	64052250
Hiszpania	-10%	219018864
Francja	-14%	354448112
Włochy	-13%	305319498
Cypr	-5%	4633210
Łotwa	17%	9386920
Litwa	15%	18429024
Luksemburg	-20%	8522041
Węgry	10%	58024562
Malta	5%	1532621
Niderlandy	-16%	107302767
Austria	-16%	49842602

Polska	14%	216592037
Portugalia	1%	48417146
Rumunia	19%	98477458
Słowenia	4%	12135860
Słowacja	13%	23553300
Finlandia	-16%	29742510
Szwecja	-17%	37266379
Zjednoczone Królestwo	-16%	310387829

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. TYTUŁ WNIOSKU:

Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie starań podejmowanych przez państwa członkowskie zmierzających do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do 2020 r. zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych

2. STRUKTURA ABM/ABB

Dziedzina/dziedziny polityki, których dotyczy wniosek i powiązane działanie/działania:

Obszar polityki: 07 Środowisko naturalne

Działanie ABB kod 0703: Wdrażanie polityki i prawodawstwa Wspólnoty z zakresu ochrony środowiska

3. POZYCJE W BUDŻECIE

3.1. Pozycje w budżecie (pozycje operacyjne i powiązane pozycje pomocy technicznej i administracyjnej (dawniej pozycje B.A.)), wraz z treścią:

Artykuł 07 03 07 - LIFE+ (instrument finansowy na rzecz środowiska — na okres 2007-2013)

3.2. Czas trwania działania i wpływu finansowego:

Środki finansowe wymagane na okres 2009-2013 zostaną pokryte z zasobów już przewidzianych w programie LIFE+. W związku z tym, że zmienione prawodawstwo wchodzi w życie dopiero od 2013 r. i nie ma daty zakończenia działania, wniosek będzie w dalszym ciągu wywierał wpływ na budżet UE, przynajmniej w odniesieniu do monitorowania i oceny wdrażania zobowiązań państw członkowskich (art. 5) oraz regularnego uaktualniania i prowadzenia niezależnego dziennika transakcji systemu.(art. 8).

Wszelkie dodatkowe środki konieczne do monitorowania i oceny wdrażania zobowiązań zgodnie z wymogami art. 10 będą przewidziane w kontekście przyszłego przeglądu decyzji 280/2004/WE dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania protokołu z Kioto.

Szacowane skutki finansowe ujęte w niniejszej ocenie skutków finansowych regulacji obejmują koszty dostosowania niezależnego dziennika transakcji, tak aby móc wykonywać zadania przewidziane zgodnie z art. 8 oraz dalej uaktualniać go i prowadzić.

3.3. Informacje budżetowe (w razie potrzeby należy dodać rubryki):

Pozycja w budżecie	Rodzaj wydatków		Nowe	Wkład EFTA	Wkład krajów ubiegających się o członkostwo	Dział w perspektywie finansowej
07 03 07	Nieobowiązkowe	zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	Nr 2

4. ZESTAWIENIE ZASOBÓW

4.1. Zasoby finansowe

4.1.1. Zestawienie środków na zobowiązania (CA) i środków na płatności (PA)

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj wydatków	Sekcja nr		2009	2010	2011	2012	2013	2014 i później	Razem
-----------------	-----------	--	------	------	------	------	------	----------------	-------

Wydatki operacyjne¹³

Środki na zobowiązania (CA)	8.1.	a		0.750					0.750
Środki na płatności (PA)		b		0.225		0.525			0.750

Wydatki administracyjne w ramach kwoty referencyjnej¹⁴

Pomoc techniczna i administracyjna (NDA)	8.2.4.	c	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
--	--------	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

KWOTA REFERENCYJNA OGÓŁEM

Środki na zobowiązania		a+c	0.000	0.750	0.000	0.000	0.000	0.000	0.750
Środki na płatności		b+c	0.000	0.225	0.000	0.525	0.000	0.000	0.750

Wydatki administracyjne niewzględnione w kwocie referencyjnej¹⁵

Wydatki na zasoby ludzkie i powiązane wydatki (NDA)	8.2.5.	d	0.059	0.059	0.059	0.059	0.059	0.059	0.351
Wydatki administracyjne, inne niż koszty zasobów ludzkich i powiązane koszty, niewzględnione w kwocie referencyjnej (NDA)	8.2.6.	e				0.100	0.100	0.100	0.300

Indykatoryjne koszty finansowe interwencji ogółem

OGÓŁEM CA w tym koszty zasobów ludzkich		a+c+d+e	0.059	0.809	0.059	0.159	0.159	0.159	1.401
OGÓŁEM PA w tym koszty zasobów ludzkich		b+c+d+e	0.059	0.284	0.059	0.684	0.159	0.159	1.401

¹³ Wydatki niewchodzące w zakres rozdziału xx 01 w tytule xx.

¹⁴ Wydatki w ramach art. xx 01 04 w tytule xx.

¹⁵ Wydatki w ramach rozdziału xx 01 z wyłączeniem artykułu xx 01 04 lub xx 01 05.

Szczegółowe informacje dotyczące współfinansowania

Jeżeli wniosek przewiduje współfinansowanie przez państwa członkowskie lub inne organy (należy określić które), w poniższej tabeli należy przedstawić szacowany poziom współfinansowania (można dodać kolejne rubryki, jeżeli współfinansowanie mają zapewniać różne organy):

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Organ współfinansujący		Rok n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 i później	Razem
.....	f	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
OGÓŁEM CA, w tym współfinansowanie	a+c+d +e+f							

4.1.2. Zgodność z programowaniem finansowym

- ☒ Wniosek jest zgodny z istniejącym programowaniem finansowym.
- ☐ (Wniosek wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w perspektywie finansowej.
- ☐ Wniosek może wymagać zastosowania postanowień porozumienia międzyinstytucjonalnego¹⁶ (tzn. instrumentu elastyczności lub zmiany perspektywy finansowej).

4.1.3. Wpływ finansowy na dochody

- ☒ Wniosek nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek ma następujący wpływ finansowy na dochody:

Uwaga: Wszelkie informacje i uwagi dotyczące metody obliczania wpływu na dochody należy zamieścić w odrębnym załączniku.

mln EUR (do 1 miejsca po przecinku)

Pozycja w budżecie	Dochody	Przed rozpoczęciem działania [rok n-1]	Sytuacja po rozpoczęciu działania					
			[Rok n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ¹⁷
	a) Dochody w wartościach bezwzględnych							
	b) Zmiana dochodów	Δ						

(Należy podać każdą powiązaną pozycję dochodów w budżecie, dodając do tabeli odpowiednią liczbę rubryk, jeśli istnieje wpływ na więcej niż jedną pozycję budżetu.)

¹⁶ Patrz pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

¹⁷ W razie potrzeby, tzn. gdy czas trwania działania przekracza 6 lat, należy wprowadzić dodatkowe kolumny.

4.2. Zasoby ludzkie w przeliczeniu na pełne etaty (w tym urzędnicy, pracownicy zatrudnieni na czas określony i personel zewnętrzny) – szczegółowe informacje w pkt 8.2.1.

Zapotrzebowanie na dany rok	2009	2010	2011	2012	2013	2014 i później
Zasoby ludzkie ogółem	0.5 A*/AD	0.5 A*/A D	0.5 A*/A D	0.5 A*/A D	0.5 A*/A D	0.5 A*/A D

5. OPIS I CELE

5.1. Potrzeba, która ma zostać zaspokojona w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Proponowana decyzja przewiduje w art. 8, że główny zarządca wyznaczony na mocy art. 20 dyrektywy 2003/87/WE przeprowadza przez niezależny dziennik transakcji zautomatyzowaną kontrolę każdej transakcji zawartej na mocy niniejszej decyzji i, w stosownych przypadkach, wstrzymuje transakcje w celu zapewnienia, że nie ma żadnych nieprawidłowości. Informacje te są udostępniane opinii publicznej.

Obecny niezależny dziennik transakcji Wspólnoty sprawdza czy transakcje w rejestrze są zgodne z prawodawstwem wspólnotowym. Sprawdzanie kryteriów z Kyoto przeprowadzane jest przez niezależny dziennik transakcji UNFCCC. Przy braku umowy międzynarodowej na okres po roku 2012, niezależny dziennik transakcji Wspólnoty będzie musiał sprawdzać spójność transakcji ze wszystkimi kryteriami wspólnotowymi określonymi w niniejszej decyzji oraz dostosowywać wszelkie kryteria, które mogą zostać wprowadzone zgodnie z umową międzynarodową.

5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Wspólnoty i spójność wniosku z innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia

Zapewnienie na poziomie UE systemu służącego sprawdzaniu wszystkich transakcji pod kątem nieprawidłowości, zgodnie z kryteriami określonymi w proponowanej decyzji. Proponowana decyzja pozwala na przykład na elastyczność transakcji między państwami członkowskimi które uzyskały kredyty emisyjne na skutek realizacji projektów w krajach trzecich.

Wydatki operacyjne zostały przewidziane w ramach części budżetu instrumentu finansowego LIFE+ z zastrzeżeniem centralnego bezpośredniego zarządzania.

5.3. Cele, spodziewane wyniki oraz wskaźniki związane z wnioskiem w kontekście ABM

CEL

Celem jest zapewnienie, że Komisja może zagwarantować, iż wszystkie transakcje zawarte na mocy proponowanej decyzji są sprawdzane pod kątem występowania nieprawidłowości, są spójne z kryteriami określonymi we wspomnianej decyzji oraz z wszelkimi kryteriami, które mogą zostać wprowadzone w ramach nowego międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu.

OCZEKIWANY WYNIK

Uaktualnienie niezależnego dziennika transakcji Wspólnoty prowadzonego przez głównego zarządcę wyznaczonego na mocy art. 20 dyrektywy 2003/87/WE, aby umożliwić sprawdzanie pod kątem występowania nieprawidłowości wszystkich transakcji przeprowadzanych na mocy proponowanej decyzji i wszelkich kryteriów wprowadzonych zgodnie z nowym międzynarodowym porozumieniem w sprawie zmian klimatu.

Powinno to odbywać się całkowicie automatycznie przy zapewnieniu, że właściwe informacje będą dostępne opinii publicznej.

5.4. Metoda realizacji (indykatoryjna)

☒ *Zarządzanie scentralizowane*

☒ bezpośrednio przez Komisję

☐ pośrednio przez:

☐ agencje wykonawcze

☐ ustanowione przez Wspólnotę organy określone w art. 185 rozporządzenia finansowego

☐ krajowe organy sektora publicznego/organy pełniące misję służby publicznej

☐ *Zarządzanie dzielone lub zdecentralizowane*

☐ z państwami członkowskimi

☐ z krajami trzecimi

☐ *Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (należy wyszczególnić)*

Uwagi:

6. MONITOROWANIE I OCENA

6.1. System monitorowania

Umowy podpisane przez Komisję w celu wykonania decyzji muszą przewidywać nadzór i kontrolę finansową Komisji (lub wszelkich przedstawicieli przez nią upoważnionych) oraz audyty przeprowadzane przez Trybunał Obrachunkowy, w razie konieczności, na miejscu.

6.2. Ocena

6.2.1. Ocena ex-ante

Zob. ocenę skutków towarzyszącą niniejszemu wnioskowi. Ocenie zostały poddane ekonomiczne, społeczne, zdrowotne i środowiskowe skutki zaproponowanych środków.

6.2.2. Działania podjęte w wyniku oceny pośredniej/ex post (wnioski wyciągnięte z podobnych doświadczeń w przeszłości)

Zaproponowana zmiana niezależnego dziennika transakcji uwzględnia wnioski wyciągnięte z funkcjonowania tego systemu w latach 2005-2007.

6.2.3. Warunki i częstotliwość przyszłych ocen

Postępy prac nad wdrażaniem niniejszego wniosku oraz zasadność przyznanych środków będą poddawane ocenie co roku, w powiązaniu z planem zarządzania.

7. ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

Normy kontroli wewnętrznej nr 14, 15, 16, 18, 19, 20 i 21 oraz zasady ustanowione w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich będą w pełni stosowane.

8. SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE DOTYCZĄCE ZASOBÓW

8.1. Cele wniosku z uwzględnieniem ich kosztu finansowego

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

(Należy wskazać cele, działania i realizacje)	Rodzaj realizacji	Średni koszt	2009		2010		2011		2012		2013		2014 i później		RAZEM	
			Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity
CEL OPERACYJNY: Uaktualnienie rejestru w celu sprawdzania transakcji na mocy proponowanej decyzji.																
Działanie 1 Ustanowienie i prowadzenie wspólnotowego rejestru emisji nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji w niezależnym dzienniku transakcji, jak przewidziano na mocy art. 20 dyrektywy 2003/87/WE.																
- Realizacja 1	Oprogramowanie				1	0.750									1	0.750
KOSZT OGÓŁEM					1	0.750									1	0.750

8.2. Wydatki administracyjne

8.2.1. Liczba i rodzaj pracowników

Rodzaj stanowiska		Personel, któremu powierzono zarządzanie działaniem przy użyciu istniejących i/lub dodatkowych zasobów (liczba stanowisk/pelnych etatów)					
		2009	2010	2011	2012	2013	2014+
Urzędnicy lub pracownicy zatrudnieni na czas określony ¹⁸ (XX 01 01)	A*/AD	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
	B*, C*/AST	0	0	0	0	0	0
Pracownicy finansowani ¹⁹ w ramach art. XX 01 02							
Inni pracownicy ²⁰ finansowani w ramach art. XX 01 04/05							
OGÓŁEM		0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5

8.2.2. Opis zadań związanych z działaniem

- Nadzorowanie ustanowienia i prowadzenia wspólnotowego rejestru emisji nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji w niezależnym dzienniku transakcji, jak przewidziano na mocy art. 20 dyrektywy 2003/87/WE.

8.2.3. Źródła zasobów ludzkich (stosunek pracy)

- ☐ Stanowiska obecnie przypisane do zarządzania programem, które zostaną utrzymane lub przekształcone.
- ☐ Stanowiska wstępnie przyznane w ramach rocznej strategii politycznej/wstępnego projektu budżetu (APS/PDB) na rok n
- ☒ Stanowiska, o które zostanie złożony wniosek w ramach następnej procedury APS/PDB
- ☐ Przesunięcia w ramach istniejącej kadry kierowniczej (przesunięcia wewnętrzne)
- ☐ Stanowiska, których obsadzenie będzie konieczne w roku n, nieprzewidziane w APS/PDB na dany rok

¹⁸ Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

¹⁹ Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

²⁰ Koszty te są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

8.2.4. *Inne wydatki administracyjne uwzględnione w kwocie referencyjnej (XX 01 04/05 – wydatki na administrację i zarządzanie)*

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie (numer i treść)	2009	2010	2011	2012	2013	2014 i późni ej	RAZE M
1 Pomoc techniczna i administracyjna (w tym powiązane koszty personelu)							
Agencje wykonawcze ²¹							
Inna pomoc techniczna i administracyjna							
- wewnętrzna							
- zewnętrzna							
Pomoc techniczna i administracyjna ogółem							

8.2.5. *Koszt finansowy zasobów ludzkich i powiązane koszty niewwzględnione w kwocie referencyjnej*

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj zasobów ludzkich	2009	2010	2011	2012	2013	2014 i później
Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony (XX 01 01)	0.059	0.059	0.059	0.059	0.059	0.059
Pracownicy finansowani w ramach artykułu XX 01 02 (personel pomocniczy, oddelegowani eksperci krajowi (END), personel kontraktowy itp.) (należy określić pozycję w budżecie)						
Koszt zasobów ludzkich i koszty powiązane (niewwzględnione w kwocie referencyjnej) ogółem	0.059	0.059	0.059	0.059	0.059	0.059

²¹ Należy odnieść się do oceny skutków finansowych dla danej agencji wykonawczej/danych agencji wykonawczych.

Kalkulacja – *Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony*

Standardowe wynagrodzenie dla 1A*/AD zgodnie z pkt 8.2.1 wynosi 0,117 mln EUR.

Kalkulacja – *Pracownicy finansowani w ramach art. XX 01 02*

b.d.

8.2.6. Inne wydatki administracyjne niewwzględnione w kwocie referencyjnej

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	2009	2010	2011	2012	2013	2014 i później	RAZE M
XX 01 02 11 01 – podróże służbowe							
XX 01 02 11 02 – spotkania i konferencje							
XX 01 02 11 03 – komitety ²²							
XX 01 02 11 04 – badania i konsultacje							
XX 01 02 11 05 – systemy informatyczne							
Inne wydatki na zarządzanie ogółem (XX 01 02 11)							
3 Inne wydatki o charakterze administracyjnym XX.010301 (sprzęt Centrum Danych, usługi i wydatki eksploatacyjne centrum danych).				0.100	0.100	0.100	0.300
Ogółem wydatki administracyjne inne niż wydatki na zasoby ludzkie i powiązane koszty (NIEUWZGLĘDNIONE w kwocie referencyjnej)				0.100	0.100	0.100	0.300

Kalkulacja – *inne wydatki administracyjne niewwzględnione w kwocie referencyjnej*

Hosting systemu IT w centrum danych: 100 000 EUR rocznie od 2012 r. Uwzględnione tu koszty odnoszą się do hostingu CITL/dziennika transakcji Wspólnoty przez Komisję oraz do zakupu i utrzymywania narzędzi IT oraz narzędzi komunikacyjnych koniecznych do pełnego uruchomienia systemu. Koszty odnoszące się do rozwoju i utrzymania systemu pokrywane są z linii budżetowej 07 03 07 (LIFE +) - (por. sekcja 8.1)

Koszty potrzebnych zasobów ludzkich i administracyjnych zostaną pokryte z przydziału przyznanego zarządzającej DG w ramach corocznej procedury przydziału środków.

²² Należy określić rodzaj komitetu i grupę, do której należy.